

- при условията на евентуалност, за целите на частичното изменение на обжалваното решение, да отхвърли искането за заличаване поради неизползване на марка на ЕС № 4 187 159 по отношение на стоките и услугите от класове 30 (Кафе), 41 (Образователни и обучителни дейности, курсове за обучение), 43 (Доставка на храни и напитки, услуги, предоставяни от предприятия, които организират доставката на готови за консумация храни и напитки, приготвяни от барове, ресторанти, ресторанти на самообслужване, столови);
- да осъди загубилата делото страна да заплати разноските във връзка с настоящото производство и с предходните два процедурни етапа.

Изложени основания

- Неправилна оценка на доказателствата за използване по смисъла на член 58, параграф 1, буква а) и на член 18, параграф 1 от Регламент № 2017/1001.

Жалба, подадена на 24 януари 2018 г. — *Autoridad Portuaria de Vigo*/Комисия

(Дело T-41/18)

(2018/C 142/69)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: *Autoridad Portuaria de Vigo* (Виго, Испания) (представител: J. Costas Alonso, abogado)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да гарантира, че Европейската комисия, като пазителка на Договорите, спазва задължението си да следи за еднообразното прилагане на общностните разпоредби от всички държави членки, като действа по начин, който осигурява еднообразното прилагане във всички държави членки на нормативната уредба относно вноса на продукти с животински произход от трети страни и като уеднаквява правилата, уреждащи този контрол,
- в частност, да разпорежи на Генерална дирекция „Здравеопазване и безопасност на храните“ на Европейската комисия да извърши сравнителен анализ относно прилагането на общностната законодателна рамка, която урежда вноса на продукти с животински произход от трети страни на пристанищата на Виго и Леиксоес (Португалия).

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че разликите в прилагането на общностната нормативна уредба по отношение на вноса на охладени и замразени рибни продукти от страни, които не са членки на Европейския съюз, водят до изопачаване на правилата за конкуренция и за *level playing field*, което в крайна сметка води до нарушаване на конкуренцията.

В това отношение жалбоподателят твърди, че пристанищата изпълняват ключова роля в движението на стоки и по-специално, що се отнася до вноса на рибни продукти, 76 % от който минава през пристанищата.

Жалба, подадена на 6 февруари 2018 г. — *Alfamicro*/Комисия

(Дело T-64/18)

(2018/C 142/70)

Език на производството: португалски

Страни

Жалбоподател: *Alfamicro — Sistema de Computadores — Sociedade Unipessoal, Lda* (Cascais, Португалия) (представители: G. Gentil Anastácio и D. Pirra Xarepe, advogados)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да обяви за недействително Решение (2017) 8839 окончателен на Комисията от 13 декември 2017 г. относно събиране на вземане в частта относно дебитно известие № 3241507078, от една страна, и да отмени посоченото решение м останалата му част, от друга страна;
- Да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните основания:

1. Що се отнася до искането за обявяване на недействителност, жалбоподателят изтъква изземане на съдебни правомощия от страна на Комисията, тъй като тя е заместила постановеното от Общия съд решение от 14 ноември 2017 г. по дело T-831/14, доколкото този съд определя вземането на Съюза във връзка с определено задължение с решение с различно съдържание, което решени представлява изпълнително основание относно това задължение в нарушение на член 19 ДЕС и на член 272 ДФЕС;
2. Що се отнася до искането за отмяна, жалбоподателят изтъква:
 - липса на мотиви, доколкото Комисията само е посочила, че са констатирани определени систематични пропуски при проверките на финансовия одит във връзка със споразумението предмет на обжалваното решение, без обаче да обясни в какво се състоят посочените пропуски;
 - нарушение на закона, тъй като при автоматичното пренасяне на изводите от финансовия одит, осъществен в рамките на договорно правоотношение към други договорни отношения, Комисията е нарушила член 135, параграф 5, втора алинея от Регламент № 966/2012⁽¹⁾, както и основен принцип на административните договори в най-общ смисъл и на обществените поръчки, в тесен смисъл, а именно за неприкосновеността на клаузата относно възнаграждението.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г., относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, стр. 1).

Жалба, подадена на 9 февруари 2018 г. — Varata/Парламент

(Дело T-81/18)

(2018/C 142/71)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Joao Miguel Varata (Евере, Белгия) (представители: G. Pandey, D. Rovetta и V. Villante, lawyers)

Отвeтник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- най-напред, в настоящото производство по член 277 от Договора за функционирането на Европейския съюз да обяви при необходимост член 90 от Правилника за длъжностни лица за невалиден и неприложим,